

jeg godt, at folk, på trods af at de er blevet afvist, har svært ved at se sig selv rejse tilbage til det, man vel kan kalde mindre normale forhold.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige: Det er sådan, og det mener jeg godt man kan slå fast oppe fra Folketingets talerstol, at det ikke er altid, at flertallet har ret. Det er altid flertallet, der bestemmer, men det er noget ganske andet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg ved godt, at det er skrevet ufatteligt mange steder, og at det er sagt ufatteligt mange gange, men derfor føler jeg alligevel anledning til at sige: Kan man ikke respektere, at der sidder et Flygtningeævn med en dommer for bordenden? Det er en retstilstand, som folketingspolitikere forsøger at ændre på. Det er rent faktisk det, man gør. Kunne man forestille sig andre sager i det danske samfund, som man tog op i Folketinget, efter at retsinstanden faktisk havde talt?

Men det sker altid i forhold til udlændingelovgivningen, fordi venstrefløjen – desværre med Socialdemokratiet, som er en meget stor del af venstrefløjen i det her spørgsmål – ikke vil acceptere, at sådan er det. Det er en dommer, der sidder for bordenden i Flygtningeævnet, hver enkelt sag er blevet afprøvet, og man har, som jeg sagde før, gentagne muligheder, efter min mening for mange. Der er jo masser af bjærgsomme advokater, som gerne vil hjælpe de her afviste asylansøgere og får sagerne genoptaget igen og igen og igen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har ikke i debatten, hverken i dag eller tidligere, registreret, at der er partier i Folketinget, som mener, at afviste asylansøgere ikke skal tilbage. Jeg har registreret, at der er nogle, herunder SF, der har den opfattelse, at forholdene skal gøre det muligt. De afviste asylansøgere skal selvfølgelig tilbage, når muligheden foreligger, selv den foreligger bare ikke nu.

Derfor mener jeg sådan set, at det at lave politik ikke kun er et spørgsmål om, at flertallet bestemmer. Sådan er det, og det må vi jo acceptere. Men det er altså ikke altid, flertallet har ret, og derfor forbeholder vi os retten til at rejse debatten igen. Vi mener, det er en forkert beslutning, der bliver truffet, fordi vi ikke mener, den er fair eller rimelig over for de mennesker, som er bragt i den situation, at de nu igennem mange år har

siddet i asylcentre og ikke har en mulighed for at komme tilbage til det land, som FN fraråder at sende flygtninge tilbage til.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ligesom hr. Morten Østergaard synes jeg også, at hr. Ole Sohn er en kløgtig og erfaren politiker, en politiker, jeg har respekt for. Men jeg kan ikke forstå den unuancerede retorik, hr. Ole Sohn bruger nu.

Vil hr. Ole Sohn ikke anerkende, at Irak er et meget, meget stort land, og at der er stor forskel på sikkerhedsniveauet i de forskellige egne? I Nordirak f.eks. er der stort set fred, og derfor kan man godt tage tilbage til Nordirak.

Kl. 13.05

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke den forsimplede debatform, man har valgt fra SF's side. Jeg synes, det er nødvendigt, at man forholder sig til det fra SF's side i stedet for at køre den tarvelige retorik, som fru Pia Kjærsgaard også har sat sig imod heroppefra. Det fører jo ikke til nogen frugtbar debat. Den bliver ufrugtbar, og vi kommer ikke nogen vegne, men har to meget skarpe fronter, og det synes jeg er ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det sidste vil jeg medgive. Det er en meget ubehagelig tone, der har været i den danske udlændingedebat igennem år, og det er også en tone, som jeg er ret overbevist om at vælgerne i stigende grad har det meget skidt med. I al beskedenhed tror jeg faktisk, at det er en af grundene til, at der på den ene fløj i det politiske spektrum er opstået et nyt parti, som synes, at nu er nok nok.

Derfor synes jeg, at vi skal bestræbe os på at få en debat, hvor man bliver mere konstruktiv, finder løsninger. Men man må bare have den forståelse med hensyn til de løsninger, man finder – jeg er ret overbevist om, at fru Henriette Kjær inderst inde har lidt den samme opfattelse – at man også en gang imellem skal tage nogle menneskelige hensyn. Det gør man ikke i den her sag. Det er derfor, vi har sagt: Det her er ikke løsningen.

Hvis de siger nej til at rejse tilbage til et land, som er kastet ud i et ragnarok uden lige – det går jeg ud fra at vi er enige om – og vi siger til dem, at alternativet til at rejse tilbage til ragnarok er at blive siddende i centeret, så synes jeg